

آموختن مذکر بودن

سه مرحله ی عمده ی رشد پسران عبارتند از: ۱- اولین مرحله از زمان تولد تا شش سالگی است ۲- مرحله ی دوم از شش تا چهارده سالگی است. ۳- آخرین مرحله، سنین چهارده سالگی تا بزرگسالی است.

اکنون در این مقاله به مرحله ی دوم می پردازیم [فنون تربیت مردانی توانا](#)

از شش تا سیزده سالگی: آموختن مذکر بودن

در حدود شش سالگی تغییر مهمی در پسران رخ می دهد. در این سن جنسیت مذکر پسران به صورت ناگهانی بروز پیدا می کند. حتی پسرهایی که زیاد تلویزیون تماشا نکرده اند، یکباره علاقه مند می شوند که شمشیربازی کنند، شنلی مانند زورو بپوشند، دعوا کنند، کشتی بگیرند و سروصدای زیاد برپا کنند. اتفاق دیگری نیز رخ می دهد که واقعاً اهمیت دارد که سراسر جهان مشاهده شده است، پسرچه ها در حدود شش سالگی به پدر، پدرخوانده یا هر مرد دیگری که در اطرافشان باشد «می چسبند» و می خواهند با او باشند، از او بیاموزند و از رفتارش الگو برداری کنند. آنها می خواهند «بدانند که چگونه یک انسان مذکر» باشند

اگر پدری در این زمان به پسرش بی توجهی کند، پسر برای جلب توجه او با تمام وجود تلاش می کند. یک بار با پسری مشاوره می کردم که به بیماری سختی دچار شده بود، اما هیچ دلیل واضحی برای بیماری اش وجود نداشت. او در بخش ICU بستری بود. وقتی پدرش که یک کارشناس بود و برای شرکت در کنفرانسی به خارج از کشور رفته بود، بازگشت، پسر بهبود یافت. وقتی پدر برای کنفرانس دیگری عازم سفر شد، مجدداً بیماری پسر عود کرد. از پدر خواستیم که شیوه ی زندگیش را تغییر دهد، زیرا او سالی هشت ماه در سفر بود. او این کار را انجام داد و از آن به بعد پسر دیگر بیمار نشد.

پسرها صرفاً برای آنکه علاقه ی پدرشان را به خود جلب کنند حتی ممکن است دزدی کنند، رختخواب خود را خیس کنند، در مدرسه رفتار خشونت باری داشته باشند و به مشکلات رفتاری مختلفی دچار شوند

مادران همچنان مهم هستند

این تغییر علاقه ی ناگهانی کودک به پدر به معنای آن نیست که مادر صحنه را ترک می کند. در برخی کشورها مادران اغلب در این سن از پسرانشان فاصله می گیرند تا آنها را پرطاعت پرورش دهند. در انگلیس نیز خانواده های مرفه پسرانشان را در این سن به مدارس شبانه روزی می فرستند، اما موضوعی که کمتر در مورد آن صحبت شده، «شهامت تربیت مردان خوب» است. پسران باید بدانند که می توانند روی مادرشان حساب کنند و مجبور نیستند بر احساسات لطیف خود سرپوش بگذارند. اگر آنها بتوانند در عین حال که به مادرشان نزدیک هستند، پدر را نیز به جمع خود اضافه کنند، همه چیز به بهترین نحو پیش می رود. اگر پدری حس می کند که فرزندش بیشتر مجذوب دنیای مادرش شده است (که ممکن است چنین باشد) باید مشارکت خود را بیشتر کند، نه آنکه مادر را سرزنش نماید! شاید او پدری سختگیر است و توقعات بیش از حدی دارد و پسرش از او می ترسد.

پنج نکته ی ضروری برای پدری کردن

از سنین پایین شروع کنید. از دوره ی حاملگی همسرتان پدری کردن را شروع کنید. در مورد آرزوهایتان برای فرزندتان صحبت کنید. در هنگام تولد نوزاد حضور داشته باشید. از همان ابتدا در مراقبت از کودک مشارکت کنید. این زمان برای ایجاد ارتباط بسیار مهم

است. مراقبت از نوزاد اولویت های زندگی تان را تغییر می دهد. پس مراقب باشید! پدران که از نظر جسمی از کودک مراقبت می کنند، مجذوب آنها شده و با آنها هماهنگ می شوند. (این را جاذبه می نامند .)

مردان می توانند در خواباندن مجدد نوزادان در نیمه شب مهارت پیدا کنند. در آغوش گرفتن و راه رفتن، آرام تکان دادن آنها، به آرامی آواز خواندن یا هر کار مفید دیگری! به خود اجازه ندهید که در مورد کودک، بی دست و پا باشید، به این کار ادامه دهید. از همسران و دیگر دوستان مجرب کمک بگیرید و به توانایی خود افتخار کنید .

حتی اگر شغلی تخصصی دارید ، آخر هفته یا تعطیلات خود را به کودک اختصاص دهید. از دو سالگی به بعد، از همسران بخواهید آخر هفته چند ساعتی به میهمانی یا گردش برود و شما را با کودک نوپا تنها بگذارد (به این ترتیب متوجه توانایی های خود می شوید).

وقت صرف کنید. این امر اهمیت زیادی دارد. توجه کنید، این جمله در کل کتاب برای پدران بسیار مهم است: اگر همواره هفته ای پنجاه و پنج یا شصت ساعت کار می کنید، به عنوان یک پدر، کار درستی نمی کنید